

155. Bihar község „dolgozóinak” tiltakozása a magyarországi „szocialistaellenes és revizionista megnyilatkozások” miatt. (Részlet.) Bihar, 1989. június 18.

„Biharia¹ község, amely pár lépésre van a Magyar NK-val való határtól, úgyszintén tükrözi, hogyan élnek, hogyan dolgoznak, milyen jogokkal rendelkeznek, és hogyan élvezik azokat Románia összes honpolgárai, tehát a magyar nemzetiségű román honpolgárok is” – emelte ki felszólalásában Szilágyi István, a községi pártbizottság titkára, a község polgármestere. Éppen ezért senkinek sem fogjuk megengedni, hogy beavatkozzék dolgainkba, tanácsokkal szolgáljon számunkra, bármennyire is „jóhiszeműeknek” tűnjenek azok. Ami megoldásra vár, azt megoldjuk, kommunista pártunkat követve, szoros egységben és testvériségben munkálkodva itt, a szocialista Romániában, abban az országban, ahol születünk. Molnár István, a bihari Mezőgazdasági Termelőszövetkezet közművese hangsúlyozta: „Aligha tudom megérteni, hogy egy szocialista országban miért szabad bujtogatni, és ellenségeskedést szítani, hogyan marad büntetlenül a nacionalizmusra és sovinizmusra ösztökélés. Tudom, mennyi ellenségeskedést és terrort szított mindenütt a horthysta megszállás, a fasizmus. A szocialista Romániában senki sem szított bennünket egymás ellen. A dolgozó embernek, aki tudja, hogy mi a munka, nincsenek ilyen csúnya gondolatai, és éppen ezért a leghatározottabban elutasítom őket, mindenben helyeslem a szocialista Románia kormányának jogos tiltakozását.”

Ugyanilyen gondolatokat és érzéseket juttatott kifejezésre Albert János, a bihari Mezőgazdasági Termelőszövetkezet elnöke, és Kún Irén, szövetkezeti parasztasszony. Mindketten hangsúlyozták, hogy a helybeli dolgozók az egész román néphez hasonlóan mélységesen ragaszkodnak kommunista pártunk politikájához, határozottan elutasítanak minden beavatkozást Románia belügyeibe, akárcsak az olyan irányú próbálkozásokat, hogy visszatérjenek az egyenlőtlenség, a kizsákmányolás régi viszonyaihoz, amelyek megkérdőjelezzik magát a szocialista építést is a szomszédos szocialista országban. [...]²

A gyűlés befejező részében Nicolae Ceaușescu elvtárshoz intézett távirat így hangzik: Mi, Biharia község lakosai, akik testvérként élünk és dolgozunk együtt ezen az ősi román földön, Menomorut vajda székvárában³ határozottan elutasítotunk mindennemű diverzionista, sovén és irredenta akciót, bármely országból jöjjön is, amelyek durva beavatkozást jelentenek az ország belügyeibe, igyekeznek rágalmozni a romániai realitásokat, torzítani a román nép hősi, sokévezredes történetét.

Szoros egységben a párt körül, ön körül, hön szeretett és tisztelt Nicolae Ceaușescu elvtárs, nekünk, Biharia község lakosaink az egész román néppel együtt szilárd elhatározásunk mindent megtenni a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom és a kommunizmus felépítésére, tökéletesen tudatában lévén annak, hogy ez megfelel a román nép, a világ összes államaival és népeivel való béke, és együttműködés előmozdítása magasztos érdekeinek és eszményeinek.

Előre, 1989. június 20. „Határozott visszavágás a fasiszta, szocialistaellenes és románellenes provokációkra. A dolgozók gyűlései számos megyében és București municípiumban”.

1 Bihar községről van szó. 1988. április 3.-tól a romániai nemzetiségi médiában a településeknek kizárólag a hivatalos román megnevezését lehetett használni.

2 Kihagytuk Pavel Chișu helyi általános iskolai tanár és Nemes Dezső mérnök, valamint Nagy Károly tamáshidai TSZ-elnök felszólalását, illetve tiltakozását.

3 A bihari földvárról van szó, amely kora Árpád-kori ispáni vár volt, ám amelyet a dáko-román mítosz hívei egy, csak Anonymus magyar krónikáiról fantáziájában létező személy, Ménmarót „román vajda” székhelyének tartanak.